

CD-anmeldelse

Styggvakkert fra Berntsen

På sin nye CD synger Anne-Lise Berntsen sanger av kommunistduoen Bertolt Brecht og Hanns Eisler. Hun har kastet skjønnsangen på båten, og synger rått, grellt og teknisk ufullkomment. Derfor klarer hun å gjøre sangene viktige igjen.

NINA KROHN
nina.krohn@nrk.no

Publisert 16.05.2008 11:01.

HØR: CD-anmeldelse 'Ohne Sentimentalität'

Anne-Lise Berntsen har sunget inn et knippe sanger av kommunistduoen Bertolt Brecht og Hanns Eisler. Her kaster den klassisk skolerte sopranen skjønnsangen på båten, og synger rått, grellt og teknisk ufullkomment. Nettopp derfor klarer hun å gjøre sangene viktige igjen.

Ikke vakkert

Anne-Lise
Berntsen

Foto: Hans
Fredrik
Asbjørnsen

Noen av sangene er svært kjente. Mange kjenner i alle fall Enhetsfrontlied og Solidaritetslied fra de røde 70-åra, hvor omtrent annenhver student sang i sosialistkor, og 1. mai var en dag for skikkelig internasjonal solidaritetsmarkering.

Og nettopp måten Berntsen har valgt å synge disse to fremste Eisler-hitene på, er illustrerende for hele plata. I Enhetsfrontslied går hun tett på,- for tett ville noe si - er dyp og inderlig, men ikke vakker . Det er dirrende og ganske farlig.

Vræl og vreng

I Solidaritetslied derimot, synger hun direkte jævlig - du kvapp, uhørt ord i P2-anmeldelser kanskje - men det er det eneste dekkende her : jævlig stygt låter det, grellt og grusomt - hun vrenger og vræler ut budskapet. Resultatet er mer enn farlig - skikkelig ubehagelig refsende virker det.

Platen, som har fått tittelen "Ohne Sentimentalität" består av 21 sanger, opprinnelig med mye politisk budskap. Men det samfunnskritiserende innholdet har vist seg å lett gå fløyten når framføringen er FOR FIN, slikeaktig og cabaretlekker.

Gir mening

Dette er utfordringen som Anne-Lise Berntsen sammen med det eminente Trygve Brøske Ensemble, har tatt på strak arm. Flere av sangene framstår spisse og skarpe ikke minst ved hjelp av Trygve Brøskes skranglete, rå og ruglete arrangementer. Dermed klarer disse folka faktisk å fylle gammelkommunistene Eisler og Brecht med mening igjen.

Når Berntsen synger den ironiske Tiggersangen (Bettellied) , risikerer hun å få penger av meg, så fælt synes jeg hun må ha det.

Horesangen (Lied eines Freudensmädchens) framføres med en sånn sårhet at jeg ser de nedbleka Trafficking-ofrene av idag for meg.

Marie weine nicht - Ikke gråt Marie, synger Anne Lise Berntsen med sin groteske brystklang og skjærende høyde - Men det er jo klart at vi gråter.

Anne-Lise Berntsen og Trygve Brøskes Ensemble

Foto: Hans Fredrik Asbjørnsen

Ansvarlig redaktør Bjarne Andre Myklebust - Opphavsrett NRK © 2008 - Telefon: 815 65 900 - E-post: info@nrk.no